

LIBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SHEN, L.J.

Truly - Madly - Deeply / L.J. Shen. - București : Midnight Books, 2025

ISBN 978-630-6546-37-4

821.111

Traducător: **Mălina Panait**
Redactor: **Mihaela Savu**
Grafician copertă: **Dacian Neagu**
Tehnoredactor: **Anca Marisac**

TRULY MADLY DEEPLY
Copyright © 2024 by L.J. Shen
All rights reserved.

© Midnight Books 2025, pentru prezenta ediție
Toate drepturile rezervate pentru limba română.
Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi stocată
sau reprodusă fără acordul editurii.

Editura Midnight Books
Șoseaua Berceni nr. 104, sector 4, București
Comenzi și informații:
Telefon: 031-433.50.68
E-mail: office@bookzone.ro
www.bookzone.ro

L.J. SHEN

TRULY MADLY DEEPLY

SERIA *IUBIRE INTERZISĂ*

Midnight Books
BUCUREȘTI, 2025

„Back for Good” – Take That
„Gold Soundz” – Pavement
„Whatever” – En Vogue
„What’s Up?” – 4 Non Blondes
„Desert Rose” – Sting
„All That She Wants” – Ace of Base
„Ordinary World” – Duran Duran
„The River of Dreams” – Billy Joel
„Closing Time” – Semisonic
„Doo Wop” – Lauryn Hill
„Emotions” – Mariah Carey

PROLOG

CAL

„Creep” – Radiohead

LA OPTSPREZECE ANI

Dacă cineva mi-ar fi spus acum o oră că o să ajung țintuită sub Row Casablanca, pe jumătate dezbrăcată și zvârcolindu-mă pe capota Mustangului său negru, aș fi presupus că a intrat în cine știe ce bucluc și că s-a gândit să mă drogheze și să-mi preleveze organele ca să facă rapid rost de bani.

Row nu mă ura. Dar nici nu mă iubea. Aș zice că ce simțea pentru mine era ceva între *Uită-te la prostovana asta mică și adorabilă* și *La naiba, am uitat de existența ei*.

Eram cea mai bună prietenă a surorii lui mai mici. Împiedicata ciudată care suferea de accese de diaree verbală și cu un simț al modei extrem de îndoielnic.

Bine, fie. Nu *sufeream* de un simț îndoielnic al modei. Îl *stăpâneam*. Dați-mă în judecată că-mi respect personalitatea.

Mereu mi s-a părut că mă place așa cum oamenilor le plac cățelușii – pentru că sunt drăguți, prostuți și adoră pământul pe care calci, chiar dacă ești un om groaznic, care descojește clementine în locuri publice. *Dar divaghez.*

Să simți o mică pasiune perfect gestionabilă pentru fratele celei mai bune prietene era un clișeu. Totuși, eram obsedată de anii 1990, vremuri care celebrau formulele reale și testate. Prin urmare, să tânjesc după el mi se potrivea ca un colier strâns pe gât.

În apărarea mea, trebuie să spun că Row a făcut în așa fel încât adolescenței din mine să-i fie imposibil să nu-l râvnească, dat fiind că: 1) avea un metru nouăzeci și trei înălțime, numai pachetele de mușchi supli, un păr negru rebel și o bărbie mai puternică decât toate hotărârile de Anul Nou din toată viața mea la un loc și 2) avea atitudinea perfectă de băiat rău – inclusiv o mașină sport, fire athletică, replici inteligente, gropițe când zâmbea și bocanci în care își îndesa blugii strânși pe picior.

Pe scurt, era un tip trăsnet, cu o moralitate discutabilă, un adevărat semnal de alarmă – combinația preferată a celor de vârsta mea. Deci, da. *Bineînțeles* că și eu îmi doream să fiu „nimicită” de fratele mai mare al lui Dylan Casablancas. Cine n-ar fi vrut? Toată școala noastră se închina la altarul lui. Fenna McGee chiar a făcut odată un abțibild pe care scria: *Nu zic că Row Casablancas și Dumnezeu sunt una și aceeași persoană, dar i-ați văzut vreodată pe amândoi în aceeași încăpere?*

Mă rog, ideea e că limba lui Row era acum vârâtă atât de adânc pe gâtul meu, de parcă jucam hochei cu amigdalele. Ereția lui de dimensiunea unei rachete balistice împingea în nasturii fuste mele galben ecosez, amenințând să-i facă să plesnească și să-i trimită dincolo de Calea Lactee. Iar singurul meu gând era că-i fac o figură nasoală lui Dylan.

Un gust amar îmi urca în gât. Dylan detesta ca prietenele să-i pice fratelui ei la picioare. Se prefăcea că vomită de fiecare dată când vreo fată pe care o cunoșteam flirta cu el, ceea ce făcea ca situația de acum să fie complet impardonabilă. Dar eram pe jumătate beată, extrem

de vulnerabilă și necaracteristic de nesăbuită. În plus... Dylan era atât de obișnuită să-l vadă pe Row nimicindu-i prietenele de parcă ar fi fost un sport olimpic, încât ce mai conta încă una pe listă?

De asemenea, eram genul de persoană care vrea să facă pe plac tuturor și îmi doream *cu adevărat* să-l mulțumesc pe Row. Așa că am scos niște gemete măgulitoare, cum am învățat la Universitatea Pornhub a Orgasmelor False, care includea și datul capului pe spate, gemetele entuziaste și suspinele pițigăiate.

Row a luat-o ca pe o invitație să treacă la pasul următor, arcuindu-și degetele aspre în jurul gâtului meu și aplatizându-mă de capota mașinii lui. Capota încă dogorea de la motor și m-am întrebat dacă nu cumva a doua zi dimineață o să am arsuri de gradul doi. Țineam fesele strânse ca să fac loc taliei lui suple între coapsele mele și îmi simțeam bătăile inimii în pleoape, ca o ciocănitore nervoasă.

Parcaserăm pe marginea unei stânci abrupte cu vedere spre munții din Maine, cu piscurile lor tăioase. Oceanul se întindea la orizont ca o pânză neagră nesfârșită. Mirosul sărat mi-a pătruns în nări, iar pe brațe mi s-a făcut pielea de găină.

Era atât de bine și totuși atât de greșit, încât nu știam dacă să chicotesc, să plâng sau să iau foc.

Oprește-te imediat, Cal. Dylan o să te strângă de gât.

De fapt, prietena mea cea mai bună era mai degrabă genul care mi-ar fura hainele și apoi ar mai comite niște crime în serie. Dylan Casablancas era creativă, ingenioasă și delicios de amuzantă. O iubeam la nebunie. Merita ceva mai bun decât asta.

Mâna lui Row s-a strecurat pe sub helanca mea bej și vesta în carouri galbene, cuprinzându-mi sânul stâng, în timp ce gura i se plimba pe maxilarul meu, lăsând în

urmă săruturi umede și fierbinti, provocându-mi furnică-turi pe șira spinării. Buzele lui erau păcatoase, iar părul ciufulit era moale precum mătasea între degetele mele lacome.

La naiba, sunt un simplu om.

Ne frecam unul de celălalt și eram uimită de cât de diferit era trupul lui de al meu. Tare al lui, moale al meu. El înalt, eu scundă. El bronzat, eu albă. El făcea totul bine. Felul în care își rotea limba peste zonele mele sensibile, smulgându-mi suspine fericite. Felul în care degetul lui mare îmi mângâia vârful sfârcului întărit, făcându-l să mă furnice, să devină sensibil și disperat să primească mai mult, părea un soi de magie neagră.

— *Futu-i, ești frumoasă.*

Ce replică de ne-ticălos! Pe de altă parte, Row nu-și vărsa niciodată nervii înfinați asupra mea. Probabil pentru că eram ca o soră pentru Dylan.

Jos, pe terenul mlăștinos de sub stâncă pe care par-caserăm, ardea un foc de tabără. Un banchet de rămas-bun pentru noi, seniorii, înainte să ne împrăștiem fiecare la facultatea lui. Row trecuse să o ia pe Dylan – era în vizită în oraș pentru două săptămâni, venit de la școala lui gastronomică de fițe de la Paris –, dar ea își dorise să mai stea puțin. Eu, în schimb, îmi dorisem să merg acasă, să mănânc ouă murate și să mă uit în neștire la *Riverdale*.

Însă am sfârșit amândoi pe vestitul Munte al Giu-giulelii, unde cuplurile veneau să-și piardă virginitatea – și uneori chiloții de dantelă – fără să fie deranjate.

Eu și Row aveam o relație amicală. Era întotdeauna protector cu mine. Îl rugasem să conducă până în vârful stâncii ca să arunc o ultimă privire spre ocean înainte să mă mut la New York. Clar nu plănuisem să-i atac gura cu a mea ca un raton turbat pe când amândoi priveam soarele ca un gălbenuș cum se târa pe cer.

Și totuși... *se întâmplase*. Se întâmplase, iar acum eram în brațele lui, primind înfrigurată săruturile și mâinile lui curioase. Am încremenit, simțindu-mă din nou vinovată față de Dylan. O să mă ierte, evident. Nu e ca și cum ar fi fost iubitul ei.

Row și-a smuls buzele de pe pielea mea, țintuin-du-mă cu o grimasă dezaprobatore.

— Mai trăiești?

— Îhî.

— Să mă opresc?

Degetele lui și-au slăbit imediat strânsoarea în jurul taliei și spatelui meu și brusc mi-am amintit de ce îmi dorisem să fac sex cu el în primul rând.

— Nu.

L-am tras mai aproape și mi-am apăsât buzele de ale lui, întărind acel comportament de animal turbat.

— Nu... nu poți să te oprești.

Dar poate că ar trebui? Categorie, mintea și corpul meu nu erau pe aceeași lungime de undă.

— Ba sigur că pot.

Gura lui s-a plimbat din nou peste a mea, cu vocea catifelată și răgușită.

— Consimțământul este o chestie reală. Caută pe Google.

Am roșit atât de tare, încât era un miracol medical că nu mi-a explodat capul. A rânjit lipit de gura mea, atin-gându-mi buza de sus cu dinții.

— Futu-i! Ești atât de dulce. Atât de inocentă. Îmi vine să te mănânc.

— Și mie îmi vine să te mănânc.

Stai puțin! Cum? N-a sunat prea bine. Sufeream de anxietate socială și nu aveam practic niciun filtru când eram stresată.

— Serios? Acum?

I-am simțit rânjetul în tonul arogant.

Dă-o încolo, Cal!

— Nu... în sens... canibal.

— Atunci, arată-mi. Folosește multe exemple. Învăț greu, a mârâit ei, adâncind sărutul.

Dinții ni s-au atins și un val de plăcere mi-a trecut pe șira spinării. Aveam pielea rece, dar măruntaiele în flăcări. Mi-am apăsat palma de protuberanța din blugii lui negri. Nu-mi venea să cred că îl ating, că îl ating *pe bune* pe cel care, practic, le făcea pe femei să se topească într-o baltă de hormoni doar uitându-se la ele.

Și-a desprins brusc gura de a mea, fixându-mă intens cu privirea. Gâfâind, ne-am privit unul pe celălalt. Habar n-aveam ce fac. Am rămas în continuare cu mâna pe penisul lui și am frecat un pic, așa cum fac atunci când pisica mea, Semus, cere să fie scărpinată pe cap.

Penisul lui a zvâcnit, lipindu-se de palma mea, în semn de apreciere. Row și-a lipit fruntea de a mea, cu un mormăit înfundat, pe care l-am simțit vibrându-mi în piept.

— Futu-i, Punctuleț. Simpla ta existență mă excită. Simplul fapt că respiri îmi face boașele să tremure.

Uau! Bărbații spun lucruri trăsnite ca să și-o tragă. Oare femeile au știut asta? Împreună, am fi putut preveni războaie. Am fi mers la Target să facem cumpărături nechibzuite.

Ceva din modul în care îmi spunea „Punctuleț” îmi provoca fiori de plăcere pe șira spinării. Dylan venise cu porecla asta pentru că, pe când aveam vreo patru-cinci ani, nu ținea minte cuvântul *pistru*, așa că m-a poreclit după constelația de puncte în formă de stea presărate pe nasul meu. Porecla a rămas.

Mi-am dezlipit mâna de pe zona lui intimă și mi-am înfășurat degetele pe reverul gecii lui de piele, trăgându-l spre mine. Mirosea delicios. A cedru, a piele tocită și a

condimente. A un întreg teritoriu străin plin de restaurante cu stele Michelin, șansonete romantice, candelabre de cristal și cărți franțuzești groase și prăfuite. Și totuși, în mod bizar, mirosea și a... *acasă*.

— Row...

— Da.

— După cum știi, am... *ăăă... O anxietate socială infernală.*

— O aversiune sănătoasă față de străini, a mormăit cu nasul în pielea mea, mușcându-mă ușor de obraz. E de înțeles. Nici eu nu mă dau în vânt după oameni.

Cu degetul mare, a început să-mi maseze punctul sensibil din spatele urechii.

— Dacă vrei să ne oprim...

— Nu! am strigat eu.

Era prima dată când chiar mă simțeam bine cu un băiat. Mă rog, era cam *prima* dată când eram cu un băiat de când... *de mult*.

— Vreau ca tu să mă dezvirginezi, am icnit cu buzele pecetluindu-le pe ale lui.

Tremuram de panică, de adrenalină și de răcoarea dimineții.

— Fii tu primul pentru mine.

Chestia asta nu fusese nicidecum planificată. Nu visasem niciodată să-l seduc pe fratele lui Dylan. Dar acum, că eram doar noi doi, nu mă puteam gândi la nimeni altcineva cu care aș fi vrut s-o fac.

— Punctuleț...

Avea degetele înfipite în părul meu în timp ce gura lui expertă mă devora. Nu cu finețe, nu jucăuș, nu cu calmul imperturbabil care îl caracteriza.

— Nu spune tâmpenii pe care nu le crezi.

Nu-l mai văzusem niciodată pe Row atât de autentic, atât de ferm, atât de... *nestăpânit*. De obicei era calm